

عنوان مقاله:

ارزیابی آسایش در فضاهای باز شهری براساس شاخص های آسایش باد (مطالعه موردی: شهر اصفهان)

محل انتشار:

فصلنامه علوم محیطی، دوره 12، شماره 4 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

سید حمیدرضا روضاتی - دانشجوی کارشناسی ارشد طراحی شهری، دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی، تهران

عبدالحمید قنبران - استادیار دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی، تهران

خلاصه مقاله:

باد از جمله عوامل اقلیمی می باشد که از گذشته مورد توجه معماران بوده است. در برخی از موارد وجود جریان های باد در فضاهای باز شهری، به تهویه طبیعی کمک می نماید. از سویی در برخی از موارد، وجود باد در این فضاها سبب بروز مزاحمت و عدم آسایش افراد خواهد شد. از این رو در هر اقلیم، طراحان با آگاهی از میزان و شرایط آسایش باد می توانند در مورد نحوه کنترل و نحوه استفاده از باد در فضاهای باز شهری، تصمیم گیری نمایند. در این مطالعه قصد داریم با تکیه بر انجام محاسبات بر روی داده های اقلیمی شهر اصفهان و مقایسه آن با معیارهای آسایش باد، میزان آسایش حاصل از وزش باد در فضاهای باز شهری را برای شهر اصفهان به دست آوریم. در این مطالعه از سه معیار بوفورت، برودت هوا و پن واردن برای سنجش مطلوبیت بادها استفاده شده است. نتایج حاصل از این مطالعه نشان می دهد که جریان باد تنها در ماه دی می تواند آسایش افراد در فضاهای باز شهری را مختل نماید و در طراحی فضاهای باز باید از شدت آن کاست. از سویی در ماه های خرداد، تیر و مرداد در صورت تقویت جریان باد در فضاهای باز تا سقف ۶ متر بر ثانیه، آسایش ارتقاء خواهد یافت. باد در سایر فصل های سال وضعیتی مطلوب داشته و باعث آسایش خواهد شد از این رو طراحی این فضاها باید به گونه ای باشد که جریان باد در این ماه ها در فضاهای باز و معابر، حفظ گردد.

کلمات کلیدی:

آسایش باد، فضاهای شهری، تهویه طبیعی، اصفهان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1302012>

